

Prejudiciālais jautājums

Vai Padomes 1999. gada 28. jūnija Direktīvas 1999/70/EK par UNICE, CEEP un EAK noslēgto pamat nolīgumu par darbu uz noteiktu laiku⁽¹⁾ 1. pants, Direktīvas 1999/70 pielikuma 4. klauzula un Kopienų tiesību vispārējais diskriminācijas darba līguma veida dēļ aizlieguma princips ir jāinterpretē tādējādi, ka tie liedz tādu valsts tiesisko regulējumu, kurā darba līgumiem uz noteiktu laiku, kas noslēgti uz laiku ilgāku par 6 mēnešiem, ir noteikti citi (mazāk labvēlīgi no darba ņēmēju, kas ir nodarbināti, pamatojoties uz darba līgumiem uz noteiktu laiku, viedokļa) principi uzteikuma termiņa ilguma noteikšanai nekā tie, kas attiecas uz uzteikuma termiņu noteikšanu darba līgumiem uz nenoteiktu laiku, un vai tiem konkrēti ir pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums (1974. gada 26. jūnija Darba likumu kodeksa, 1998. gada Dz.U., Nr. 21, poz. 94 ar grozījumiem, 33. pants), kurā darba līgumiem uz noteiktu laiku, kas noslēgti uz laiku ilgāku par 6 mēnešiem, ir paredzēts noteikts divu nedēļu uzteikuma termiņš neatkarīgi no tā, cik ilgi darba ņēmējs ir nostrādājis uzņēmumā, bet darba līgumiem uz nenoteiktu laiku uzteikuma termiņš ir atkarīgs no tā, cik ilgi ir nostrādāts uzņēmumā, un tas var būt no divām nedēļām līdz trim mēnešiem (Darba likumu kodeksa 36. panta 1. punkts)?

⁽¹⁾ OV L 175, 43. lpp.; Īpašais izdevums latviešu valodā: 5. nodaļa, 3. sējums, 368.–373. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 29. janvārī iesniedza Úřad průmyslového vlastnictví (Čehijas Republika) — MF 7 a.s./MAFRA a.s.

(Lieta C-49/13)

(2013/C 141/16)

Tiesvedības valoda — čehu

Iesniedzējtiesa

Úřad průmyslového vlastnictví

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: MF 7 a.s.

Atbildētāja: MAFRA a.s.

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Direktīvas [2008/95/EK]⁽¹⁾ 3. panta 2. punkta d) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka, lai izvērtētu, vai preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzējs rīkojies labticīgi, ir nozīme vienīgi apstākļiem, kas bija zināmi pirms preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas vai tās iesniegšanas dienā, vai arī apstākļi, kuri iestājušies pēc pieteikuma iesniegšanas, var tikt izmantoti kā apstiprinošs pierādījums tam, ka preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzējs rīkojies labticīgi?
- 2) Vai spriedums apvienotajās lietās no C-414/99 līdz C-416/99⁽²⁾ ir vispārēji jāpiemēro visās lietās, kurās tiek izvērtēts, vai preču zīmes īpašnieks ir piekritis rīcībai, kas var radīt viņa izņēmuma tiesību vājināšanu vai ierobežošanu?

- 3) Vai var secināt, ka vēlākas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzējs rīkojies labticīgi situācijā, kurā agrākas preču zīmes īpašnieks ar vēlākas preču zīmes īpašnieku noslēdza vienošanos, pamatojoties uz kuru agrākas preču zīmes īpašnieks piekrita periodiska iespaiddarba, kura apzīmējums bija līdzīgs viņa paša reģistrētajai preču zīmei, izdošanai, piekrita, ka vēlākas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzējs reģistrē šos iespaiddarbu, un piedāvāja pieteikuma iesniedzējam atbalstu tā izdošanā, lai gan attiecīgās vienošanās skaidri nereglamentēja intelektuālā īpašuma tiesības?
- 4) Ja apstākļiem, kas radušies pēc preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas, arī var būt nozīme, lai izvērtētu, vai preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzējs rīkojies labticīgi, vai pakārtoti, gadījumā, ja agrākas preču zīmes īpašnieks vismaz desmit gadu laikā apzināti ir piecietis apstrīdētās preču zīmes esamību, ir iespējams, secināt, ka pieteikuma iesniedzējs rīkojies labticīgi?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 22. oktobra Direktīva 2008/95/EK, ar ko tuvinā dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm (Kodificēta versija) (OV 299, 25. lpp.).

⁽²⁾ ECR I-08691.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 31. janvārī iesniedza Rechtbank Rotterdam (Nīderlande) — Nationale-Nederlanden Levensverzekering Mij NV/Hubertus Wilhelmus van Leeuwen

(Lieta C-51/13)

(2013/C 141/17)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Rechtbank Rotterdam

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Nationale-Nederlanden Levensverzekering Mij NV

Atbildētājs: Hubertus Wilhelmus van Leeuwen

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Eiropas Savienības tiesībām, īpaši Trešās dzīvības apdrošināšanas direktīvas⁽¹⁾ 31. panta 3. punktam pretrunā ir apstākļi, ka dzīvības apdrošinātājiem, pamatojoties uz vispārzināmām un/vai nerakstītām Nīderlandes tiesību normām, kā atbilstīgums un taisnīgums, kas piemērojamas (pirms)līgumiskajām attiecībām starp dzīvības apdrošinātāju un potenciālo apdrošinājuma ņēmēju, un/vai vispārēju un/vai īpašu rūpības pienākumu, ir pienākums apdrošinājuma ņēmējiem sniegt vairāk informācijas par izmaksām un riska prēmijām, nekā ir paredzēts 1999. gadā piemērojamajās Nīderlandes tiesību normās, ar ko transponēta Trešā dzīvības apdrošināšanas direktīva (īpaši RIAV 1998 2. panta 2. punkta q) un r) apakšpunkts)?